

DEPO INTERVJU/ SENAD HADŽIMUSIĆ TENO, FRONTMEN SCH-A:

U kakvom se blatu valjamo, u Evropsku uniju moramo što prije!

Razgovarala: **Elma Murić** | DEPO portal, 29.03.2012. (<http://www.depo.ba>)

Što je društvo na višem stupnju kulture, to njegovi nadareni pojedinci imaju više šanse da se vinu u visine ljudske kreacije...Ne treba puno pameti da se vidi da toga ovdje nema. Ima dobrih pojedinaca, ali oni ne dobacuju visoko; O muzici, elitizmu i 'balkanskim vukojebinama' za DEPO Portal govori Senad Hadžimusić Teno, frontmen SCH-a

U petak će u sarajevskoj Slogi nakon duge pauze ponovo zasvirati jedan od kulturnih domaćih sastava - SCH, bend koji na underground sceni regiona opstaje skoro 30 godina. SCH koji je 'i prije rata svirao o ratu', zasigurno je muzički najkompleksniji alternativni bend u BiH koji je bez obzira na mnoga društvena previranja nalazio put do srca i ušiju urbane publike sa istančanim muzičkim ukusom, ali i izgrađenim stavom.

U razgovoru za DEPO Portal **Senad Hadžimusić Teno**, frontmen SCH-a, u svom prepoznatljivom tonu i bez dlake na jeziku priča o bendu, muzičkim počecima, ali i o elitizmu u društvu, 'balkanskim vukojebinama' i Evropskoj uniji;

Album 'Glut' je izašao prije godinu, no nikad nije održana njegova promocija, a bend već nekoliko godina nije nastupio. Gdje ste bili za ovo vrijeme? Da li je bilo teško završiti ovaj materijal s obzirom da su članovi benda 'rasuti' svuda po svijetu?

Nisam planirao nikakvu promociju i ovaj koncert ne treba shvatiti kao promociju albuma "Glut" jer ćemo svirati stvari sa skoro svih albuma. Ne samo sa "Gluta". Ako je negdje najavljeno kao promocija određenog albuma, to nije do nas već do menadžerije koja često radi po svome. Ali bit će i komada sa "Gluta".

Ja sam bio tu u Sarajevu. Nije mi bilo do svirke puno jer sam imao privatnih problema. Osim toga, nije se baš jednostavno organizirati na daljinu s obzirom da moji suradnici žive vani. Ali kad je potrebno, sakupimo se. Teže je raditi tako, ali za nas to nije prepreka. Važna je volja, a onda ide. Generalno smo manje zainteresirani za promocije, sviranje po balkanskim vukojebinama i pokazivanje u medijima. Nekako nas to ne pali puno. Bio je prijedlog od stanovitih ljudi odavde da se eventualno sredi nastup na Exit-u (ne radi se o službenom pozivu jer do njega nije ni došlo) i da uradimo nekoliko gigova u BiH, ali smo odbili odmah na početku priče. Ipak, vjerovatno ćemo svirati negdje u Evropi u neko dogledno vrijeme.

U jednom intervjuu s početka prošle decenije ste izjavili da SCH nije samo muzika? Šta je onda SCH? Svima je jasno da se u BiH ne može profitirati s ovom vrstom muzike, pa u čemu onda leži ta pokretačka snaga koja tjera SCH da opstaje kroz decenije?

Svašta sam i ja prič'o, hehe. SCH je prevashodno muzika. Ta muzika je usko povezana i sa našim načinom života, sa našim stavovima i bilo bi mi zaista teretli pokušati objasniti šta je to pored muzike u SCH što vrijedi. Mislim da je to neka vrsta etike koju slijedimo ili tako nešto. Neke se stvari mogu iščitati i iz same muzike, nešto što ima veze sa krucijalnim društvenim i egzistencijalnim pitanjima što se ne vidi lahko ako se gleda po površini. Bilo bi zanimljivo ovo pitanje postaviti nekim 'pravim' fanovima SCH. Možda bi zbir njihovih meditacija na tu temu bio najbliži pravom odgovoru. Ali ja ipak najviše volim da nas se gleda kroz muziku. To je u SCH primarno. Razumljivo, ne?

Mrzi me pričati o tome šta je SCH. Ono što je možda vrijedno lebdi negdje na granici racionalnog i iracionalnog. Onaj koga bi to zaista zanimalo morao bi se nekako sam orijentirati i ponešto otkriti. Težak posao za 'tanjurdžije'.

Alternativna scena u Sarajevu nekad i sad?

Ne znam dobro alternativnu scenu danas. Ne ulazeći u razloge i bez nostalgije, meni je nekako bilo malkice bolje tih osamdesetih. Bio je neki entuzijazam tada, mada znam, sjećam se, i onda su ljudi kukali kako je sve bezze, kako je papanluk ovladao i slično. Ono što tada nije valjalo, a u vezi scene je činjenica da nije bilo jednostavno izdati album. Privatno nikako, a preko zvaničnih diskografa teško. Glavni urednici su bili sistemski miševi koji su uvijek s muzikom išli na sigurno, a da se ne zamjere partiji ili kome već. Poltroni. Ima ih i sad, a bilo ih je i onda. Možda još i više. Ipak, volio sam te osamdesete.

Muzičari se žale da ih je pregazila 'folk mašina', što je tačno, ali publika je ta koja bira. Da li je nepopularnost alternativnih muzičkih žanrova zapravo odraz stanja društva, publike koja nema umjetničkog senzibiliteta?

Sušтина je da alternativni žanrovi i ne trebaju biti pretjerano popularni. Onda se gubi smisao alternative. Uvijek je postojala ta popularna muzika i ona koja je nešto 'težila' kao. Tako je to uvijek. I ako ćemo pravo, najbolji muzički umjetnički komadi su najmanje popularni, najmanje se slušaju. Tako ono što zovemo vrhunskim stvaralaštvom i nije za svako uho. Zbog toga se često barata terminom "elitistička". I naša SCH muzika je u neku ruku elitistička, makar mi ne htjeli da bude tako.

Muzika je dobrim dijelom odraz stanja u društvu. No, nije nužno to stanje sagledavati preko muzike. Ima prikladnijih stvari... obrazovanje, opća kultura, humanizam, organizacija, znanost, politika, ekonomija... Na tim poljima se skoro sve može vidjeti. I sjaj i bijeda jednog sistema. Što je društvo na višem stupnju kulture, obrazovanja i svih drugih interakcija, to njegovi nadareni pojedinci imaju više šanse i mogućnosti da se vinu u visine ljudske kreacije, a onda lagano za sobom povuku i ostale. Ne treba puno pameti da se vidi da toga ovdje nema. Ima dobrih pojedinaca, i više nego što bi se to očekivalo, ali oni ne dobacuju visoko.

Eto, pokušavam ti odgovoriti na pitanje, pa ispada da se i ja nešto žalim. Ne, ja se ne žalim. Meni je već poodavno svejedno. Nije moj problem. I nemam iluzija.

Kod nas i dalje najuspješnije muzičare redovno nazivaju plagijatorima, no to kao da ne dolazi do ušiju onih koji pohode njihove koncerte. S druge strane autentični bendovi se bore da izdaju album. Kako smo došli do toga?

Teško pitanje. U stvari, nemam volje da ulazim duboko. I ovako kad nešto kažem, ispadne nedorečeno pa se poslije kajem. A još mi onda izvade komadić intervjua iz konteksta i kažu: tada i tada ste rekli to i to, a ja onda moram da se vadim. Zato bolje da ne meljem previše. Držimo se površine stvari jer je smisao ovih razgovora negdje drugdje, ne u velikoj pameti i velikim mislima. Jedino što možda mogu iscijediti u vezi s pitanjem kako smo došli do toga je da je sve to usko povezano sa ovim kategorijama koje maloprije spomenuh: obrazovanje, kultura, nadarenost, moralnost, inteligencija, dobra organiziranost i sl. Ako toga nema, džaba sve. Mah...

Šta privatno slušate, čitate? Gledate li televiziju?

Ne slušam puno. Samo odabrane ili provjerene stvari. Nešto što nije 'ni nalek' na SCH. Volim skladbe gospodina **Bože Potočnika**. U TV buljim, ali malo toga zaista gledam. Volim neke komedije tipa Mučki i s vremena na vrijeme naleti čak i neki film vrijedan pažnje. Volim Kiketovu emisiju sa djecom (ima provala), volim History Channel, National Geographic, ponekad neko kuhanje, kvizove i dobru marisanu u oktagonu. Većina programa i emisija na TV-u su awfull. TV je otrov, ali moram priznati da bez TV-a ne bih mogao. Makar ga pola slobodnog vremena uopće ne gledam. Aparat radi svoje, ja svoje.

Javnosti je manje poznato da ste 1988. osnovali stanovitu 'političku grupu' pa ste onda izjavili da ste se 'popišali na to'. O čemu se tu radilo, teško je pronaći neki trag o tome. I da

li i danas tako mislite o politici?

Nije vrijedno pomena. Što se pak tiče politike, daleko joj kuća.

Rat je završio prije mnogo godina, ali nacionalizam i šovinizam su provlače kroz svaku poru društva. Famosni 'nacionalni ključ' imamo u politici, administraciji ali i u nogometu, muzici...? Koliko ova pojava degradira profesionalca?

To je užas. Tolika mržnja i negativni naboj svuda oko nas. Dovoljno je to vidjeti i sva su pitanja odgovorena. Ta negativa je prisutna preko svake mjere. Fuj!

BiH bi do ljeta trebala predati aplikaciju za članstvo u EU. Da li smo spremni za taj savez i šta će nam donijeti Evropska unija?

Kad se sve sabere i oduzme u tu uniju treba ući čim prije. Mada, ako se to desi za 10 godina kako pričaju, taj ulazak za mene tada neće skoro ništa značiti. Ustvari, davno smo trebali biti tamo, da smo "kako Bog zapovijeda". S obzirom na to u kojem se blatu ovaj region valja, sve je bolje od toga. Šta je negativno? Možda to što ćemo vremenom svi postati k'o roboti. Tako mi se čini. Ali to je sitnica u odnosu na to šta smo sad i u šta bismo se tek mogli pretvoriti ostanemo li gdje jesmo. Mnogi su izazovi koji nas čekaju s tim ulaskom, ali nemamo izbora.

Jednom ste rekli da Evropa na Balkance gleda kao na 'negativno egzotične' narode? Zašto tako mislite?

Ne sjećam se toga. Ali moguće. Čuj, kad mi u glavi protutnji sve ono što sam vidio ili čuo ili doživio na Balkanu, upotrijebio bih sto puta teži i pogrdniji naziv. Ali ne želim nikog uvrijediti. Jasno je šta hoću reći, ne? Ahoj!